

ת"פ 35981/02/14 - מדינת ישראל נגד שאדי קסיס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35981-02-14 מדינת ישראל נ' קסיס ואח'

פ"ל 1255-03-14

תת"ע 6883-01-16

נ"ב 3228-01-16

בפני כבוד הנשיא אביטל חן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

שאדי קסיס

הנאשם

גזר דין

הנאשם, יליד 12/11/1986, הורשע על יסוד הודאתו בביצוע עבירות שצורפו לצורך גזירת הדין בארבעה כתבי אישום.

להלן פירוט התיקים:

ת"פ 35981-02-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין ותגרה במקום ציבורי לפי סעיף 191 לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום ביום 25/10/2013 בשעה 18:20 לערך, ברחוב אביגיל בירושלים, השתתפו הנאשם ושותפו לכתב האישום (להלן: "נאשם 2") בתגרה במקום ציבורי. בהיותם בגילופין, הכו השניים האחד את השני באמצעות אגרופיהם. לנאשם נגרם חתך באזור גשר האף והנאשם 2 נשרט מתחת לעינו השמאלית, במצחו ובגבו.

משהגיעו שוטרים למקום, ניגש השוטר משה מרציאנו לנאשם שישב באותה העת ברכבו, במטרה לברר מה קרה. הנאשם יצא מרכבו, התקדם לעבר השוטר מרציאנו בהליכה מהירה ואמר לו "אתה על הזין שלי". בהמשך, סירב הנאשם להישמע להוראות השוטר מרציאנו, סירב לעיכוב ולמעצר, תוך שהוא מניף ידיו באוויר ומתקדם בהליכה מהירה לעבר חי פלח, שוטר אחר שהיה במקום. בשלב זה, התיז השוטר מרציאנו גז פלפל לעבר הנאשם, ובסיוע השוטרת יערה שהשתמשה באקדח טייזר השתלטו השוטרים על הנאשם.

פ"ל 1255-03-14

הנאשם הורשע בתיק זה בעבירות שעניינן נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) בקשר עם סעיף 39 א לפקודת התעבורה ונהיגה ברשלנות לפי סעיף 62(2) לפקודה.

ביום 8/10/13 בסמוך לשעה 03:30, נהג הנאשם רכב שברולט מ.ר. 8453751 בשדרות הרצל בירושלים.

במהלך נסיעתו נהג הנאשם בפזיזות ובדרך נמהרת שיש בה כדי לסכן חיי אדם בכך שנכנס לצומת קריית משה, שד' הרצל מכיוון גשר המיתרים, מימין במהירות רבה וכשהאור ברמזור בכיוון נסיעתו מורה אדום ובכך גרם לרכב שהחל לחצות את הצומת כדין לבלום.

הנאשם המשיך בנסיעה פרועה תוך עקיפת כלי רכב במהירות גבוהה, מעבר בין כלי הרכב במרווחים צרים, כשהוא מהבהב באורות גבוהים וצופר לאורך כל הדרך.

הנאשם המשיך לנהוג במהירות גבוהה כשהוא חוצה צומת נוסף באור אדום. בהמשך, באחד הצמתים סטה הנאשם שמאלה לנתיב הנגדי, במקום בו הפנייה שמאלה אסורה ונכנס בניגוד לכוון התנועה, לכביש בו מוצב תמרור "אין כניסה".

בנסיבות האמורות נהג הנאשם כשהוא שיכור, ובבדיקת ינשוף שנערכה לו נמצאו בגופו 760 מ"ג אלקוהול.

תת"ע 6883-02-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה .

על פי עובדות כתב האישום, ביום 8/2/2014 בשעה 04:30 נהג הנאשם רכב בהיותו שיכור בכך שבגופו נמצא אלקוהול בריכוז 695 מ"ר.

נ"ב 3228-01-16

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות שעניינן נהיגה ברכב ללא ביטוח לפי סעיף 2 א לפקודת ביטוח רכב מנועי, נהיגת רכב בהיות הנהג שיכור לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה, חוסר שליטה ברכב לפי תקנה 26(4) לתקנות התעבורה, נהיגה פוחזת של רכב לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין, התנהגות הגורמת נזק לפי תקנה 21 (ב) (2) לתקנות התעבורה, הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 275 א לחוק העונשין ונהיגת רכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש לפי תקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14/11/2015 בסמוך לשעה 20:00 נהג הנאשם ברכב פורד מ.ר 3652313 ברחוב אגרון בירושלים.

שוטרים בניידת משטרה הבחינו ברכב של הנאשם אשר הוא נוסע באופן חשוד, כרזו לו לעצור, אך הנאשם לא עצר את רכבו ובהמשך ביצע פניית פרסה על אי התנועה בצומת תוך סיכון כלי הרכב שנסעו מולו. בניסיונו להיכנס בין שני כלי רכב שעמדו בצומת, בהמתנה לאור הירוק ברמזור, התנגש רכבו של הנאשם בדופן שמאל של רכב פרטי מסוג שברולט מ.ר 3427475 שהיה נהוג בידי בלטנר אברהם שעמד באותה העת בנתיב הימני בצומת, בהמתנה לאור ירוק. הנאשם לא עצר את רכבו והמשיך בנסיעה בניסיון לברוח מהמקום כשניידת המשטרה נוסעת בעקבותיו עד לעצירתו.

במתואר לעיל עשה הנאשם מעשה כדי להכשיל שוטר במילוי תפקידו. הנאשם נהג ברכב במצב השולל ממנו את השליטה ברכב וגרם לתאונת דרכים בה ניזוק רכב המעורב. הנאשם נהג ברכב הנ"ל מבלי שהייתה לו ולאדם אחר פוליסת ביטוח בת תוקף המבטחת את השימוש ברכב.

באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשהוא שיכור, כאשר בבדיקתו במכשיר הינשוף נמצאו בגופו 525 מ"ג אלכוהול.

באותן נסיבות נהג הנאשם ברכב הנ"ל שניתנה לגביו הודעת אי שימוש (הורדה מהכביש).

תסקירי שירות המבחן

הנאשם בן 32, נשוי ואב לשני ילדים.

הנאשם גדל בשכונת בית חנינא החדשה בירושלים והוא בן יחיד להוריו. אביו, מתפרנס מחנות להשכרת סרטי וידאו שבבעלותו. אמו של הנאשם נפטרה לאחר מחלה ממושכת. טרם פטירתה עבדה כמורה בבית הספר בו למד.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי מגיל צעיר הקפידו הוריו על חינוכו, הן בבית והן בשילובו במסגרות לימודיות הנחשבות בעלות רמה גבוהה. לאחר לימודיו למד לתואר ראשון בחשבונאות באוניברסיטה העברית, הוא סיים את השנה השלישית ללימודיו ונותרה לו שנה אחת להשלים. לדבריו הפסיק את לימודיו בשל חוסר בזמן וצורך לעבוד לפרנסתו. במקביל ללימודיו עבד בעבודות מזדמנות.

שירות המבחן התרשם כי במהלך השנים נמנע הנאשם מהתמודדות עם מחלת האם ונעדר רבות מביתו. בהמשך, משבגר ונוכח החמרה במצבה הרפואי של האם, נטל הנאשם חלק פעיל בטיפול בה וסמוך למותה היווה גורם מתווך בין הוריו לרופאיה.

להערכת שירות המבחן, קושי בעיבוד רגשותיו עקב פטירת אמו, הובילו את הנאשם לשימוש מופרז באלכוהול, כדרך התמודדות עם קשייו.

בתסקיר צוין כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות (שתי עבירות החזקת סם לשימוש עצמי) ותיק ללא הרשעה בגין

ניסיון גניבת רכב.

ביחס לעבירות מושא ת"פ 35981-02-14 (הפרעה לשוטט במילוי תפקידו ותגרה במקום ציבורי) מסר כי שותפו לעבירה הפריע לשנתה של בת זוגו והם החלו להכות זה את זה. לדבריו, נוכח שכרותו, הגיב באופן לא מבוקר כלפי חברו וכלפי השוטטרים. עוד העלה השערה כי משהו זר הכניס חומרים פסיכו אקטיביים לשתייה שלו אשר השפיעו אף הם על תחושותיו. לטענתו, השוטטרים פעלו נגדו באופן תוקפני, פגעו בו פיזית, ונותרו על גופו סימנים מהשימוש באקדח הטייזר נגדו.

שירות המבחן ציין את התרשמותו ולפיה הנאשם מתקשה ליטול אחריות על מעשיו ומשליכה על אחרים.

בהתאם להערכת שירות המבחן בדבר קיומה של בעיית שימוש לרעה באלכוהול, שולב הנאשם בטיפול בעמותת אפש"ר, המטפלת בין היתר בהתמכרויות לאלכוהול.

הדיונים בעניינו של הנאשם נדחו מעת לעת על מנת לבחון את הצלחתו בטיפול. בתסקיר האחרון שהוגש מטעם שירות המבחן ביום 4/7/2018 דיווח השירות כי הנאשם התקשה להתמיד להגיע לפגישות במרכז, לדבריו, על רקע אילוצים בעבודתו.

בשיחה שערכה המטפלת במרכז עם הנאשם, הובהרה לו חשיבות ההתמדה בפגישות הטיפוליות להצלחת התהליך, וסוכם כי תינתן לו הזדמנות נוספת להתמיד בטיפול תוך התגמשות בשעת הטיפול בכדי להקל עליו.

המטפלת התרשמה מקשיים יומיומיים עמם מתמודד הנאשם, בהם קשיים כלכליים, שאינם מאפשרים לו גמישות עם שעות עבודתו. לצד קשיים אלו בהתמדה בטיפול מסרה כי הנאשם זקוק להמשך עבודה משמעותית בטיפול, וכי בפגישות שהתקיימו, ולמרות ההערות בנושא זה בהמשך שיתף הנאשם את המטפלת בתכנים משמעותיים מחיו.

בפגישה שקיים השירות עם הנאשם, תיאר הנאשם מצב כלכלי דחוק וחובות כספיים. לדבריו הוא מנסה למצוא עבודה יציבה וקבועה ולעמוד בהוצאותיו. בהנחיית שירות המבחן, הופנה הנאשם לקבלת סיוע מקצועי במוקד למיצוי זכויות.

הנאשם מסר לשירות המבחן כי הוא שולט בתדירות צריכת האלכוהול וסיפר על צריכת אלכוהול צנועה באירוע חברתי שהתקיים חודשיים קודם לפגישה עם השירות.

ביחס להליך הטיפולי בעמותת אפש"ר מסר הנאשם שהקשר הטיפולי חשוב לו, הוא מעוניין להמשיך בתהליך זה, וסיפר שהוא לומד דברים חדשים על עצמו ומצליח לשלוט על התנהלותו. מנגד, הובהרה לנאשם חשיבות ההתמדה בטיפול. הנאשם שיתף בחששו מפני עונש מאסר בפועל או עונש מאסר בעבודות שירות, שעלול להחמיר את מצבו.

לסיכום, ציין שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לגלות יציבות בטיפול לאורך זמן ולהעמיק בו, למרות דחיות חוזרות

ונשנות. קושי זה עולה על רקע העדר פניות לטיפול, בין השאר לאור קשייו הכלכליים. מאז תחילת הקשר עם הנאשם בשנת 2015 נעשו ניסיונות טיפוליים רבים והדיונים נדחו פעמים רבות.

לצד תקופות בהן הביע הנאשם תובנה לנזקקותו לטיפול, קיימת אמביוולנטיות מצד הנאשם שבאה לידי ביטוי לעיתים בייחוס מוקד שליטה חיצוני המסביר את היעדר כניסתו להליך טיפולי מעמיק ויציב. כן התרשם השירות כי מחסומים רגשיים עומדים בבסיס הקושי לגעת בעומק מורכבות קשייו.

נוכח ההערכה כי לא צפוי שינוי משמעותי במצבו של הנאשם המליץ השירות על ענישה הרתעתית לצד ענישה שיקומית אשר תאפשר המשך התהליך הטיפולי בו החל.

שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, תוך לקיחת מצבו הכלכלי הדחוק בחשבון, נוסף על מאסר מותנה, פסילה, פסילה מותנת והתחייבות כספית.

לצד אלו המליץ השירות על הטלת צו מבחן למשך שנה, לצורך מעקב על המשך הטיפול במסגרת עמותת אפש"ר ופיקוח על מצבו.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני התביעה

בטיעוניה התייחסה התביעה לנסיבות ביצוע העבירות בתיקים השונים, המלמדת על מסוכנותו של הנאשם ולנזקים שגרם.

כן הדגישה התביעה את סמיכות האירועים בתיקי התעבורה, את הישנות עבירות השכרות בפרק זמן של כ- 4 חודשים ואת העובדה שחלק מהעבירות בוצעו בשעה שמתנהלים נגדו תיקים פליליים בעבירות דומות בהם הוא מבקש את רחמי בית המשפט והזדמנויות נוספות להליך טיפולי.

ביחס לעבירות השכרות ציינה התביעה כי מדובר בנהיגה בשכרות ברף אלכוהול גבוה מאוד כאשר הנאשם נוהג רכב כאשר לפחות בשני תיקים היה במעמד של "נהג חדש" והפנתה לפסיקה הקובעת כי יש למגר את תופעת הנהיגה בשכרות.

המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מכתבי האישום בתיקים פ"ל 1255-03-14 ו-6883-02-14 נע בין 8 ל-24 חודשי מאסר, וכי בתיק נ"ב 3228-01-16 נע המתחם בין 10 ל-24 חודשי מאסר, בצירוף 10 שנות פסילה ומאסר מותנה משמעותי. ביחס לת"פ 35981-02-14 טענה התביעה למתחם הנע בין של"צ לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

משלא השלים הנאשם הליך טיפולי ונוכח עברו הפלילי, סבורה התביעה שיש למקם את הנאשם במרכזו של המתחם ולהשית עליו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה משמעותי על כל העבירות בהן הורשע, 10 שנות פסילה בפועל, פסילה מותנת, קנס, ופיצוי כספי בתיק תאונת הדרכים.

טיעוני ההגנה

בפתח הדברים התייחס הסנגור לביצוע העבירות, על רקע האובדן שחווה הנאשם בפטירת אמו, אשר גרם לו לחוסר יציבות ולמשבר נפשי עמוק. עד לאירוע זה, לא התגלו בעיות עם הנאשם, הוא קיבל חינוך מצוין ותפקד באופן תקין ונורמטיבי.

בהתייחס לתסקיר שירות המבחן ציין הסנגור כי הנאשם נטל אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה ומחודש 5/2015 מצוי בטיפול בעמותת אפש"ר. בשלב מסוים, התקשה הנאשם להתמיד בהגעה למפגשים, לעיתים מבעיות הקשורות בעבודתו. הסניגור מפנה להמלצת שירות המבחן לפיה הוא ממליץ על המשך הטיפול בעמותת אפש"ר.

לדברי הסניגור הנאשם השקיע זמן ומאמצים במטרה לעלות על המסלול הנכון ואכן קיימת התקדמות משמעותית במצבו. ממועד התחלת הקשר עם שירות המבחן לא ביצע הנאשם עבירות, הוא הפקיד את רישיון הנהיגה שלו ב-12/2015, ומאז הוא פסול לנהיגה ואין הוא נוהג על רכב.

נוסף על אלו, הנאשם נישא לאחר ביצוע העבירות, נולדו לו שני בנים, הוא שומר על יציבות תעסוקתית ומחויב לפרנסת משפחתו.

היות שמדובר בהמלצה המבוססת על הכרות מעמיקה עם הנאשם, מבקש הסנגור לאמץ את המלצת השירות ולהסתפק בענישה בעבודות שרות לתקופה קצרה על מנת לאפשר את המשך שיקומו של הנאשם והמשך שמירה על התא המשפחתי שלו. ביחס לעונש פסילת רישיון, ביקש הסנגור להסתפק בתקופה בת 3 שנים בה היה הנאשם פסול מלנהוג על מנת לאפשר את המשך שיקומו.

דין וגזירת דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות שיוחסו לו בארבעה כתבי אישום. נוכח המרחק בין האירועים והעדר זיקה ביניהם, אני סבור כי יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מכתבי האישום.

ת"פ 35981-02-14

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ותגרה במקום ציבורי. הערך המוגן בעבירה של הפרעה לשוטר הוא הגנה על גורמי אכיפת החוק ומערכת הציות לחוק. הנאשם התבטא כלפי השוטר בצורה פוגענית

וניסה למנוע את עיכובו ואת מעצרו, תוך שהוא מניף את ידיו לאוויר.

בעבירת התגרה במקום ציבורי, הערך המוגן הוא שמירה על הסדר הציבורי כאשר מדובר בפגיעה בינונית נוכח תוצאותיה של התגרה בין הנאשם לבין חברו והנזקים הגופניים.

בחינת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בהן הורשע הנאשם מלמדת כי בתי-המשפט נוהגים להטיל בגין כל אחת מהן עונשים הנעים בין מאסר מותנה לצד ענישה נלווית הכוללת קנס, פיצוי או של"צ לבין עונש מאסר קצר שאפשר שיבוצע בדרך של עבודות שירות.

בהתייחס למידת הפגיעה בערכים המוגנים, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובענישה הנוהגת, אני סבור כי מתחם הענישה ביחס לאירוע בתיק ת"פ 35981-02-14 נע בין מאסר מותנה ל-3 חודשי מאסר, שאפשר שיבוצעו בדרך של עבודות שירות.

פ"ל 1255-03-14

הנאשם הורשע בעבירות שעניינן נהיגה בשכרות ונהיגה ברשלנות.

עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה לעיל, ולפיהן בהיותו שיכור (760 מ"ג אלכוהול) נהג הנאשם ברכב במהירות גבוהה, בניגוד לחוקי התנועה ותוך סיכון חיי המשתמשים בדרך. לא נטען לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם, אך אין ספק בדבר הסיכון שיצר הנאשם במעשיו והנזק הפוטנציאלי הרב הטמון בהם.

הערך המוגן בעבירות מושא כתב האישום הוא הגנה על שלומם של המשתמשים בדרך ומניעת פגיעות גוף ורכוש בתחום התעבורה. המחוקק קבע בסעיף 39 א לפקודת התעבורה פסילת מינימום ל-24 חודש בעבירה של נהיגה בשכרות, בכך ניתן ביטוי לחומרת העבירה ולצורך בהטלת ענישה מחמירה על מי שהורשע בעבירה זו.

מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה בשכרות בנסיבות של נהיגה ברשלנות נע בין מאסר מותנה לבין מאסר בפועל בן 9 חודשים לצד פסילה לשנים.

תת"ע 6883-02-14

הנאשם נהג ברכב, בהיותו שיכור, לאחר שבגופו נמצא אלכוהול בריכוז 695 מיקרוגרם, שיעור העולה על פי שניים מהמותר על פי חוק.

בהרשעה ראשונה בעבירת נהיגה בשכרות, ללא עבירות נלוות מסתפקים בתי המשפט בהשתת פסילה בת 24 חודשים. בעבירה שניה ושלישית יפסקו בתי המשפט עונש הנע בין מאסר מותנה למאסר בן שישה חודשים בפועל, לעיתים במסגרת עבודות שירות.

תת"ע 3228-01-16

בתיק זה הורשע הנאשם בעבירות שעניינן נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגת רכב בשכרות, חוסר שליטה ברכב, נהיגה פוחזת של רכב, התנהגות הגורמת נזק, הפרעה לשוטט בנסיבות מחמירות ונהיגת רכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש.

אשר לנהיגה פזיזה ורשלנית, ובפרט כשמדובר במנוסה מרשויות החוק, הערכים החברתיים העומדים על הפרק הם ביטחון ציבור משתמשי הדרך ויכולתן של הרשויות לאכוף את החוק ולשמור על הסדר הציבורי. עבירת הפרעה לשוטט בשעת מילוי תפקידו פוגעת אף היא בערכים האמורים ובייחוד ביכולתן של רשויות האכיפה לעשות מלאכתן נאמנה. ביתר העבירות, הערך המוגן הוא ביטחון ציבור משתמשי הדרך.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים גבוהה ומשמעותית. הנאשם ביקש להימלט מן השוטרים, תוך שהוא מסכן את שלומם ואת שלום המשתמשים בדרך. זאת עשה הנאשם ברכב לא כשיר לשימוש ושעה שהוא עצמו לא כשיר לנהיגה, בהיותו שיכור (ברמה גבוהה של 525 מ"ג). מדובר בעבירות שנמשכו על פני פרק זמן ארוך, במהלכו יכול היה הנאשם להתעשת ולחדול ממעשיו. במעשיו גרם הנאשם נזק לכלי הרכב המעורבים, ובאורח נס לא נגרם נזק לחיי אדם.

אבחן את הענישה הנוהגת במקרים דומים, תוך עריכת השינויים וההתאמות המתחייבים:

בע"פ 2519/14 ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 3/11/14) דחה בית המשפט העליון את הערעור על גזר דינו של המערער שהורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה והפרעה לשוטט במילוי תפקידו. בית המשפט קבע מתחם נפרד לעבירות הנהיגה בפזיזות והפרעה לשוטט במילוי תפקידו, הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר והשית על הנאשם 10 חודשים בצירוף עונשים אחרים. באותו אירוע נמלט הנאשם מהשוטרים באמצעות רכב צבאי שגנב. המערער לא שעה להוראת השוטרים שדלקו אחריו בשתי ניידות, נהג בצורה פראית, תוך סיכון חיי המשתמשים בדרך והתנגש באחת הניידות. הנאשם חסם את דרכה של הניידת השנייה וגרם לה להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך. בהמשך התנגש בניידת זו וגרם לה נזק.

בפסק הדין ציין בית המשפט העליון כי במקרים שעובדותיהם דומות, המערבים גניבת רכב, הפרעה לשוטט ונהיגה פזיזה ורשלנית, מבלי שנגרם נזק לאדם או לרכוש הוטלו עונשים הנעים ככל בין 12 לבין 32 חודשים. אני ער לכך שהמקרה שלפנינו אינו כולל רכיב גניבה וחומרתו פחותה.

ברע"פ 796/13 רוישד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14/3/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער שנידון ל-15 חודשי מאסר, 36 חודשי פסילת רישיון נהיגה ועונשים נלווים בגין הרשעתו בעבירות שעניינן נהיגה בפזיזות, הפרעה לשוטט במילוי תפקידו, נהיגה בשכרות, אי ציות לרמזור אדום, נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף ושימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח. המערער נמלט משוטרים ברכבו על אף שכרזו לו לעצור, תוך סיכון חיי המשתמשים בדרך. לצד קיומו של עבר פלילי ותעבורתי עשיר ורמת אלוהול גבוהה במאות אחוזים מהמותר בחוק, התחשב בית המשפט בערכאה הראשונה בנסיבותיו האישיות של המערער והעובדה שהתנהגותו העבריינית התמתנה בשנים האחרונות.

ברע"פ 4182/13 ווזילקין נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 26/6/13), נדחתה בקשת רשות ערעור של מערער שנידון ל-9 חודשי מאסר ועונשים נלווים בגין הרשעתו בעבירות שעניינן הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה בפזיזות, נהיגה בניגוד ליעוד של נתיב תחבורה ונהיגה ללא פוליסת ביטוח. המערער נהג על קטנוע, לא נענה להוראת שוטר שסימן לו לעצור, עקף מחסום שהיה מוצב במקום והמשיך בנהיגה מופרזת תוך סיכון חיי אדם.

בע"פ 8116/10 מרעי אבו עמאר נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24/12/11) נדחה ערעור על קולת העונש שהושת על המערער (15 חודשי מאסר, 18 חודשי פסילת רישיון נהיגה ועונשים נלווים) בשל הרשעתו בעבירות שעניינן נהיגה בפזיזות, היזק בזדון והעלבת עובד ציבור. המערער נמלט מאנשי ביטחון. תוך נהיגה פזיזה וסיכון המשתמשים בדרך והתנגש ברכב הצבאי. במעשיו גרם המערער חבלה לאחד החיילים ולנזקים לשני כלי הרכב המעורבים. המערער בעל הרשעות בעבירות אלימות ובעבירה הנוגעת לרכב ובריבוי עבירות תעבורה.

ת"פ (מח' י-ם) 32337-01-14 מדינת ישראל נ' אבו רמילה (25.12.14), בו נידון נאשם, צעיר ללא עבר פלילי, ל-5 חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר הרשעתו בנהיגת רכב ללא רישיון נהיגה, נהיגה בפזיזות ושימוש ברכב ללא רשות. הנאשם פרץ מחסום משטרתי תוך אי ציות להוראת השוטרים לעצור ונהג במהירות תוך סיכון חיי אדם כשהשוטרים בעקבותיו. בית המשפט קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 20 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לעבירת הנהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת איסור שימוש נפסק כי "העבירה של נהיגה ברכב שניתנה לגביו הודעת אי שימוש, כמו גם העבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף ועבירות רבות נוספות בדיני התעבורה הן עבירות שתכליתן לקבוע את סטנדרט ההתנהגות של נוהג ברכב, בין אם הוא הבעלים של הרכב או שהוא הנוהג בו" (רע"פ 2929/04 מדינת ישראל נ' רפאל אוחנה).

לצדה של העבירה עונש פסילת מינימום בן 3 חודשים. מתחם הענישה בעבירה זו נע בין 3 ל-6 חודשי פסילה, בהתאם לנסיבות.

ביחס לעבירת הנהיגה בשכרות ראה התייחסות לערכים המוגנים לעיל.

בהתאם לכללי הבניית הענישה, אני סבור כי מתחם העונש ההולם לאירוע בתת"ע 3228-01-16 נע בין 5 ל-20 חודשי מאסר, בצירוף פסילה ממושכת מלנהוג רכב.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם כיום כבן 32, הורשע בביצוע עבירות חמורות, אותן ביצע בתקופה בת שנתיים, בין השנים 2013-2015. הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות מלאה על מעשיו.

אין זו הפעם הראשונה בה עומד הנאשם לדין. לחובתו שתי הרשעות קודמות: האחת, משנת 2012 בשתי עבירות

החזקת סם לשימוש עצמי בגין נדון למאסר מותנה ולשלילת רישיון נהיגה, וכן הרשעה משנת 2009 בעבירת גניבה מרכב בגינה נדון למאסר מותנה ושל"צ.

לנאשם תיק פלילי נוסף ללא הרשעה משנת 2008 בגין עבירת שבל"ר ונטישה באותו מקום.

בתסקיר ובטיעוני ב"כ הנאשם נטען כי תולדתן של העבירות שלפניי במשבר שעבר הנאשם עם פטירתה של אמו בשנת 2010, אך כפי שמשקף מגיליון הרישום הפלילי שלו, לנאשם הרשעות קודמות בעבירות שנעברו קודם לאותו משבר.

ניתן להתרשם והדברים עולים באופן ברור מתסקירי שירות המבחן כי האובדן והמשבר אותם חווה הנאשם בפטירת אמו, הוביל אותו לשימוש מופרז באלכוהול, דבר שגרר אחריו שרשרת עבירות עליהן הוא עומד לדין. בכל כתבי האישום מדובר בעבירות הכרוכות בשימוש מופרז באלכוהול ואין חולק בדבר נחיצותו של הליך טיפולי בעניינו של הנאשם.

הנאשם טופל בשנים האחרונות בעמותת אפש"ר וזאת לצורך מתן מענה לבעיית האלכוהול ממנה הוא סובל. הנאשם השתלב בטיפול בעמותה בשנת 2015, אך לצערי לא התמיד בהגעה למפגשים ולא השלים את ההליך הטיפולי למרות ההזדמנויות הרבות שניתנו לו. מעמותת אפש"ר דווח כי הנאשם ביטא הבנה לנזקקותו לטיפול אך לצד זאת העביר את האחריות לגורמים חיצוניים, דבר שהסביר את העדר יכולתו להיכנס להליך טיפולי מעמיק ויציב. נוסף על אלו, קשיים יומיומיים עמם התמודד הנאשם בהם קשיים כלכליים, מנעו ממנו מלשמור על יציבות בטיפול.

מהתסקיר עולה כי הנאשם נתקל בקשיים בנושא אלכוהול כבר בשנת 2009 בתיקיו האחרים וכבר אז סירב הנאשם להשתתף בתכנית טיפולית מטעם שירות המבחן.

המצב היום שונה משהו: הנאשם התבגר, נישא, ובשנת 2015 הפך לאב. ממועד ביצוע העבירות האחרונות בתת"ע 3228-01-16 חלפו שלוש שנים, בהן לפי הידוע לא עבר הנאשם מאז עבירות פליליות נוספות.

התלבטתי מאד ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם.

מחד, הורשע הנאשם בעבירות חמורות מאד, חלקן בוצעו לאורך ההליך המשפטי המתנהל נגדו. בשניים מכתבי האישום שביצע הנאשם, היה הנאשם "נהג חדש" (ת"ד 6883-02-14, פ"ל 1255-03-14) כהגדרתו בחוק.

מנגד, הנאשם עבר כבר כשרת דרך משמעותית, הגם שלא השלים הליך טיפולי וזה תקופה בת למעלה מ-3 שנים לא ביצע עבירות נוספות ולדבריו, אף לא נהג ברכב. הנאשם פסול מנהיגה למעלה מ-3 שנים ולא נשמעה טענה לפיה נהג בפסילה או נעצר בנסיבות כאלו ואחרות כשהוא בגילופין.

מתחמי הענישה שצינתי לעיל מצביעים על ענישה בת 20 חודשי מאסר כאשר אנו מצויים במרכז המתחם. מנגד,

הנאשם עבר כברת דרך וגם אם הליך השיקום לא הושלם ב- 100%, הרי שאין לומר כי הנאשם לא עבר שיקום, וניתן לקבוע כי הוא נמצא במקום טוב בהרבה בחייו וביכולותיו מהמקום שבו התחילו ההליכים המשפטיים.

גם לחלוף הזמן יש השפעה לא מבוטלת בבואנו לגזור את דינו. מאז ביצוע העבירות הראשונות (10/13), חלפו למעלה מ- 5, שנים ומאז ביצוע העבירה האחרונה (11/15) חלפו למעלה מ- 3 שנים.

האם ריכוז כל הנתונים שפרטתי לזכותו של הנאשם ובהם, נטילת אחריות, השינוי באורחות חייו (נישואין וילדים), הפסקת ביצוע עבירות, שילוב בהליך גמילה והבעת רצון להמשיך בהליך, כמו גם "הטריגר" המידי שבביצוע העבירות (מות אימו), יכול להשפיע על רמת הענישה עד כדי הפחתת 20 חודשי מאסר והמרתם ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות?

שירות המבחן סבור שיש לסיים את התיק בענישה מסוג מאסר בעבודות שירות (פחות משישה) ולאחר לבטים לא מעטים, ואף בלב כבד, ראיתי אני לקבוע כי **צעדי השיקום שאותם עשה הנאשם והמתבטאים בחיים הנורמטיביים אותם הוא מנהל מאפשרים לבית המשפט להקל בדינו ולהימנע מענישה הכוללת עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.**

אין מנוס מהשתת קנס ראוי ופסילת הנאשם מלנהוג, כל זאת בלוויית מאסרים מותנים אשר יגדרו את התנהגותו בשנים הבאות.

בנסיבות הענין אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. 6 חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות כפי שהתווה הממונה על עבודות השירות בשב"ס.
2. 5 שנים פסילה מלנהוג מחושבים מיום בו הפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט. בחצי השנה האחרונה לפסילה יוכל הנאשם ללמוד ולעבור בחינה עיונית ומעשית בנהיגה.
3. קנס כספי בסך ₪ 10,000 אשר ישולם ב- 20 תשלומים בני 500 ₪ החל מיום 1.9.19. אם לא ישולם תשלום אחד תועמד כל יתרת הקנס לפרעון מידי.
4. 10 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם ינהג הנאשם משך תקופה זו רכב כאשר הוא פסול מלנהוג, ו/או ינהג רכב כאשר הוא שיכור או תחת השפעת משקאות משכרים.
5. 3 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום אם יעבור הנאשם משך תקופה זו עבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ו/או עבירה של תקיפת שוטר.

6. הנאשם ימשיך בטיפול בעמותת אפש"ר למשך 12 החודשים הקרובים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

ניתן היום, י"ד שבט תשע"ט, 20 ינואר 2019, בהעדר הצדדים.